

KOMISIJAS LĒMUMS (ES) 2016/695**(2013. gada 17. jūlijs)****par atbalsta shēmu SA.30068 C 33/2010 (ex N 700/2009) Atbalsts krāsaino metālu ražotājiem par elektroenerģijas CO₂ izmaksām***(izziņots ar dokumenta numuru C(2013) 4420)***(Autentisks ir tikai teksts vācu valodā)****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību (turpmāk "LESD") un jo īpaši tā 108. panta 2. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu (turpmāk "EEZ līgums") un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

uzaicinājusi ieinteresētās personas iesniegt to piezīmes saskaņā ar iepriekš minētajiem noteikumiem ⁽¹⁾ un ņemot vērā minētās piezīmes,

tā kā:

1. PROCEDŪRA

- (1) Vācija 2009. gada 17. decembra vēstulē informēja Komisiju par atbalsta shēmu krāsaino metālu ražotāju atbalstam. Komisija 2010. gada 16. februārī un 9. jūlijā pieprasīja papildu informāciju, ko Vācija sniedza 2010. gada 10. maijā un 21. septembrī.
- (2) Komisija 2010. gada 17. novembra vēstulē informēja Vāciju, ka tā ir nolēmusi attiecībā uz atbalstu sākt LESD 108. panta 2. punktā noteikto procedūru (turpmāk "lēmums sākt procedūru").
- (3) Vācija 2011. gada 21. februārī iesniedza apsvērumus par lēmumu sākt procedūru.
- (4) Lēmums sākt procedūru tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽²⁾. Komisija aicināja ieinteresētās personas iesniegt tai savas piezīmes par minēto atbalstu.
- (5) Komisija saņēma piezīmes no vairākām ieinteresētajām personām. Tā 2011. gada 24. augustā nosūtīja saņemtās piezīmes Vācijai, kam tika dota iespēja atbildēt. Vācijas piezīmes tika saņemtas 2011. gada 26. septembra vēstulē.

2. ATBALSTA SĪKS APRAKSTS**2.1. MĒRĶIS**

- (6) Šā lēmuma priekšmets ir shēma, ar ko Vācija vēlējas piešķirt atbalstu krāsaino metālu ražotājiem, lai kompensētu to netiešās CO₂ izmaksas, kuras iekļautas elektroenerģijas cenās un radušās 2009. gadā. Kā norādīja Vācija, Vācijas krāsaino metālu rūpniecības nozarei, proti, primārā alumīnija (NACE kods 24.42), cinka (NACE kods 24.43) un vara (NACE kods 24.44) ražotājiem, bija ekonomiskas grūtības.
- (7) Vācija min divus šīs situācijas iemeslus – pirmkārt, 2008. gada finanšu krīze, kuras dēļ Londonas Metālu biržā (turpmāk "LMB") samazinājās krāsaino metālu cenas visā pasaulē, un, otrkārt, elektroenerģijas cenas saglabājās

⁽¹⁾ OV C 111, 9.4.2011., 22. lpp.

⁽²⁾ Sal. ar 1. zemsvītras piezīmi.

augstas ES emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas (ETS) izraisīto netiešo CO₂ izmaksu ietekmes dēļ. Vācija apgalvo, ka zemās krāsaino metālu cenas apvienojumā ar augstajām elektroenerģijas cenām vājināja Savienības krāsaino metālu ražotāju konkurētspēju salīdzinājumā ar ražotājiem ārpus Savienības.

- (8) Vācija norāda: pastāvēja risks, ka šie nelabvēlīgie konkurences apstākļi varētu likt krāsaino metālu ražotājiem samazināt ražošanas jaudu vai pat pārcelt ražošanu uz valstīm ārpus Savienības, kurās CO₂ izmaksas nav augstas. Tādā gadījumā Vācijas krāsaino metālu ražošanas pārcelšana uz citu vietu varētu būtiski ietekmēt pakārtotās nozares (tādas kā būvniecības nozare, automobiļu rūpniecība, motorbūve, gaisa un kosmosa kuģu būve), kas ir ļoti nozīmīgas Vācijas un Eiropas rūpniecībai. Turklāt šāda ražošanas pārcelšana palielinātu CO₂ emisijas visā pasaulē, jo daudzās valstīs ārpus Savienības ražošanā nepiemēro emisiju maksimālo robežvērtību ("oglekļa emisiju pārvirze").
- (9) Vācija secina, ka paredzētais pasākums ir samērīgs instruments, lai novērstu jaudas pārorientēšanu un ražošanas pārcelšanu un izvairītos no tās negatīvās ietekmes uz Savienības ražošanas nozari, kā arī uz ES centieniem samazināt CO₂ emisijas.
- (10) Pirms šīs shēmas paziņošanas Vācija bija iesniegusi (un vēlāk atsaukusi) iepriekšēju paziņojumu par identisku shēmu, kurā norādītais pamatojums bija Vācijas krāsaino metālu ražotāju konkurētspējas uzlabošana salīdzinājumā ar ražotājiem citās ES dalībvalstīs un valstīs ārpus Savienības.

2.2. JURIDISKAIS PAMATS

- (11) Shēmas pamatā ir 2009. gada 2. jūlija Likums par otro papildu budžetu un jo īpaši tā 683 03. iedaļa (*Gesetz über den zweiten Nachtragshaushalt vom 2. Juli 2009*), kā arī 2009. gada 6. augusta Administratīvie noteikumi par atbalstu klimatam nekaitīgu krāsaino metālu ražošanai (*Richtlinie zur Förderung der Herstellung von klimaschonenden NE-Metallen vom 6. August 2009*).

2.3. ATBALSTA SAŅĒMĒJI

- (12) Atbalstu var saņemt visi alumīnija, cinka (izņemot svina un alvas) un vara ražotāji, ar nosacījumu, ka ražotne atrodas Vācijā, ka elektroenerģijas patēriņš ir lielāks par 10 GWh gadā un ka elektroenerģijas izmaksas veido vairāk par 15 % no bruto pievienotās vērtības. Kompensācijā nav ieskaitītas izmaksas par gada elektroenerģijas patēriņa pirmo GWh (*Selbstbehalt* jeb ieturējums). Vācija norāda, ka pieteikumus iesniedza 11 atbalsta saņēmēji. Var secināt, ka 80 % atbalsta pienāktos trīs alumīnija ražotājiem, no kuriem viens ([...] (*)) saņemtu [...] % no atbalsta.

2.4. BUDŽETS UN TERMIŅŠ

- (13) Paredzētais shēmas budžets bija vismaz EUR 40 miljoni 2009. gada otrajam pusgadam ⁽³⁾. Atbalsta shēma ietver atlikšanas klauzulu, saskaņā ar kuru atbalstu bija paredzēts izmaksāt tikai pēc Komisijas apstiprinājuma.

2.5. ATBALSTA VEIDS UN APRĒĶINĀŠANAS KĀRTĪBA

- (14) Atbalsta saņēmējiem bija jāpiesakās atbalstam Federālajā ekonomikas un eksporta kontroles birojā (BAFA). Individuālās atbalsta summas ir atkarīgas no attiecīgo pieteikumu iesniedzēju elektroenerģijas patēriņa. Atbalstu ir tiesības saņemt tikai par elektroenerģijas patēriņu, kas tieši saistīts ar ražošanas procesu. Attiecībā uz alumīniju kompensāciju piešķir tikai par elektrolīzei izmantotās elektroenerģijas izmaksām, attiecībā uz varu un cinku – arī par citiem ražošanas procesiem, kuros izmanto daudz elektroenerģijas (piem., elektriskā loka krāsnis). Attiecībā uz cinku un varu primārās un sekundārās ražošanas diferencēšana nav iespējama un nav nepieciešama, jo arī ergointensitātes diferencējums ir kritisks.

(*) Uz šo informāciju attiecas dienesta noslēpuma glabāšanas pienākums.

(3) Šis skaitlis ir tikai provizoriska aplēse. Faktiskā summa būtu atkarīga no atbalsta saņēmēju patēriņa un budžeta resursu pieejamības. Vācija ir norādījusi precīzāku skaitli, proti, EUR 47,2 miljoni.

- (15) Atbalsts būtu pieejams tā saņēmējiem kā tieša dotācija. To finansē no federālā budžeta un piešķir kā kompensācijas maksājumus par CO₂ izmaksām, kas radušās par visu gada elektroenerģijas patēriņu, kurš pārsniedz vienu GWh. Atbalstu aprēķina, pamatojoties uz pieteikumu iesniedzēju elektroenerģijas patēriņu gadā (mīnus viena GWh), kas reizināts ar summu EUR par katru MWh, kuru nosaka apakšnozares līmenī (alumīnijs, varš, cinks).
- (16) Kā norādīja Vācija, aprēķina pamatā ir CO₂ cena EUR 19 par MWh. Tas atbilst 0,75 % no ES vidējās CO₂ kvotu cenas 2009. gada otrajā pusē, kas ir EUR 24. No šīs summas Vācijas iestādes atskaita 10 % drošības rezervi, lai noteiktu maksimālo kompensāciju, kas ir EUR 17 par MWh alumīnijam. Kompensācijas koeficienti pārējiem metāliem ir mazāki – EUR 16 par MWh cinkam un EUR 9 par MWh varam. Konkrēta atbalsta summa katram atbalsta saņēmējam ir atkarīga no elektroenerģijas patēriņa 2009. gada otrajā pusē, jo atbalsts tiek piešķirts, pamatojoties uz atbalsta saņēmēju faktisko elektroenerģijas patēriņu un uz iepriekšminēto cenu par katru elektroenerģijas MWh, kas patērēta alumīnija, cinka un vara ražošanai.
- (17) Ja ražošana tiek izbeigta vai tiek pārcelta uz vietu ārpus Vācijas līdz 2010. gada beigām, atbalsta saņēmējiem jāatmaksā viss līdz tam saņemtais atbalsts.

3. LĒMUMS SĀKT PROCEDŪRU

- (18) Lēmumā sākt procedūru Komisija pauda šaubas par shēmas saderību ar iekšējo tirgu un aicināja ieinteresētās personas iesniegt piezīmes par dažādiem atbalsta aspektiem.
- (19) Ņemot vērā, ka īpaši satvari un pamatnostādnes nebija piemērojamas, Komisija izvērtēja visus trīs Vācijas norādītos juridiskos pamatus atbilstoši LESD 107. panta 3. punkta b) un c) apakšpunktam.
- (20) Pirmkārt, Vācija apgalvoja, ka paziņotā shēma bija paredzēta, lai novērstu nopietnus traucējumus tās tautsaimniecībā LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunkta nozīmē. Šajā ziņā Komisija apšaubīja, vai krāsaino metālu cenu kritums 2008./2009. gadā patiešām bija nopietns traucējums tautsaimniecībā un vai krāsaino metālu ražotāji bija tik cieši saistīti ar pakārtotajām nozarēm, kā apgalvoja Vācija ⁽⁴⁾.
- (21) Otrkārt, Vācija norādīja, ka paziņotā shēma bija atbalsts, lai veicinātu konkrētu saimniecisku darbību vai konkrētu tautsaimniecības jomu attīstību, kā noteikts LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktā, par labu Vācijas primārā alumīnija, cinka un vara ražotājiem. Vācija vispirms argumentēja, ka netiešās CO₂ izmaksas, kas iekļautas elektroenerģijas cenās, bija saistītas ar risku, ka krāsaino metālu ražotāji Vācijā varētu samazināt ražošanas jaudu un, iespējams, pat pārcelt ražošanu uz valstīm ārpus Savienības, tādējādi izraisot oglekļa emisiju pārvirzi.
- (22) Tomēr Komisija pauda šaubas par vairākiem šīs argumentācijas aspektiem.
- Nebija skaidrs, vai atbalsts bija nepieciešams un atbilstīgs, jo, pamatojoties uz Vācijas iesniegto informāciju, oglekļa emisiju pārvirzes risku nevarēja konstatēt. Komisijai jo īpaši nebija informācijas par atbalsta saņēmēju izmaksām. Turklāt daži atbalsta saņēmēji darbojās rentabli visā attiecīgajā periodā, tāpēc nebija skaidrs, vai tie tiešām bija spiesti pārcelt ražošanu uz citu vietu. Visbeidzot, nebija konstatēts, ka pastāv reāls risks, ka varētu notikt ražošanas pārcelšana uz valstīm ārpus Savienības vai EEZ ⁽⁵⁾.
 - Tāpat arī nebija skaidrs, vai atbalsts, kas piešķirams tikai par 2009. gada otro pusi, stimulētu tā saņēmējus saglabāt to ražotnes Vācijā ⁽⁶⁾.
 - Komisija arī apšaubīja shēmas samērīgumu, jo Vācija nebija iesniegusi pietiekamu informāciju, kas pierādītu, ka tiks nodrošināta izvairīšanās no pārmērīgas kompensācijas ⁽⁷⁾.

⁽⁴⁾ OVC 111, 9.4.2011., 22. lpp., 92. apsvēruma un turpmākie apsvērumi.

⁽⁵⁾ OVC 111, 9.4.2011., 22. lpp., 51. apsvēruma un turpmākie apsvērumi.

⁽⁶⁾ OVC 111, 9.4.2011., 22. lpp., 69. apsvēruma.

⁽⁷⁾ OVC 111, 9.4.2011., 22. lpp., 71. apsvēruma un turpmākie apsvērumi.

- Visbeidzot, Komisijai bija šaubas par shēmas ietekmēto interešu līdzsvaru, jo nevarēja izslēgt, ka atbalsts radītu būtiskus konkurences traucējumus, īpaši kaitējot krāsaino metālu ražotājiem citās ES/EEZ dalībvalstīs, sevišķi tiem, kuriem ir atrašanās vietas sniegtas dabiskas priekšrocības, ko nodrošina lētāka elektroenerģija ⁽⁸⁾.
- (23) Tad Vācija apgalvoja, ka shēma ir atbalsts, lai veicinātu konkrētu saimniecisku darbību vai konkrētu tautsaimniecības jomu attīstību LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta nozīmē nolūkā novērst darbvietu zaudēšanu krāsaino metālu rūpniecībā un tai pakārtotajās nozarēs. Šajā ziņā Komisija apšaubīja, vai darbvietu zaudēšanas novēršanu var uzskatīt par kopīgu interešu mērķi, vai pakārtotās nozares patiešām tiktu tik ļoti ietekmētas un vai valsts atbalsts ir atbilstīgs instruments šā mērķa sasniegšanai ⁽⁹⁾.

4. IEINTERESĒTO PERSONU PIEZĪMES

- (24) No 2011. gada 3. maija līdz 13. maijam Komisija saņēma apsvērumus no 12 ieinteresētajām personām.
- Sešas no tām bija krāsaino metālu ražotāji, kas bija pieteikušies atbalsta saņemšanai ([...], [...], [...], [...], [...]) vai kam piederēja meitasuzņēmums, kurš bija potenciāls atbalsta saņēmējs ([...], [...], [...] un [...] ir alumīnija ražotāji. [...] ražo varu, un [...] ražo cinku.
- Piecas no ieinteresētajām personām bija arodasociācijas – trīs Vācijas līmenī, kas pārstāvēja ķīmijas rūpniecību (*Verband der chemischen Industrie – VCI*), rūpnieciskos elektroenerģijas lietotājus (*Verband der Industriellen Energie- und Kraftwirtschaft – VIK*) un krāsaino metālu rūpniecību (*Wirtschaftsvereinigung Metalle – WVM*), un divi Eiropas līmenī, kas pārstāvēja metālraūpniecību (*Euroalliances, Eurométaux*).
- Vienu piezīmi iesniedza Vācijas arodbiedrība *Industriegewerkschaft Bergbau, Chemie, Energie (IG BCE)*.
- (25) Visām ieinteresētajām personām pārsvarā bija pozitīvs viedoklis par atbalsta shēmu ⁽¹⁰⁾. Tās apgalvoja, ka oglekļa emisiju pārvirzes risks jau ir atzīts Savienības tiesību aktos, tāpēc nav vajadzības to pierādīt. Tās uzskatīja, ka pat tad, ja ir vajadzīgi pierādījumi, šāda riska esība krāsaino metālu ražotājiem bija konstatēta, ņemot vērā, ka ražošanas nozare bija “cenas ņēmējs” pasaules tirgū un ka elektroenerģijas piegādātāji CO₂ izmaksas iekļāva elektroenerģijas cenās jau pirms 2013. gada (tas ir, pirms kļūst piemērojamas Pamatnostādnes par atsevišķiem valsts atbalsta pasākumiem saistībā ar siltumnīcefekta gāzu emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu pēc 2012. gada (“ETS pamatnostādnes”).
- (26) Tās arī apgalvoja, ka shēmai ir stimulējoša ietekme, jo pasākuma paziņošana vien jau bija mudinājusi dažus no ražotājiem turpināt ražošanu. Visbeidzot, tās uzstāja, ka atbalsts netraucē konkurenci, bet novērš būtisku ar ETS saistītu konkurences traucējumu salīdzinājumā ar ražotājiem valstīs ārpus ES/EEZ. Lai pamatotu šo apgalvojumu, daži potenciālie atbalsta saņēmēji un viena arodasociācija bija norādījusi, ka elektroenerģijas cenas Savienībā savstarpēji tuvinās, tāpēc ražošanas pārcelšana notiktu nevis Savienībā, bet ārpus tās. Tomēr citas ieinteresētās personas, piemēram, Vācijas arodbiedrība, norādīja, ka ražotājus Vācijā netiešās ETS izmaksas skāra smagāk nekā ražotājus citās Savienības dalībvalstīs, kurās ilgtermiņa līgumi saglabāja cenas zemā līmenī.

5. VĀCIJAS PIEZĪMES

- (27) Savās piezīmes par lēmumu sākt procedūru Vācija atkārtoti apstiprināja, ka paziņotā shēma ir saderīga ar iekšējo tirgu. Tika apgalvots, ka abus shēmas loģiskos pamatus, proti, finanšu un ekonomikas krīzi, kā arī kompensāciju nozarēm un apakšnozarēm, ko apdraud oglekļa emisiju pārvirze, Savienība ir atzinusi par faktoriem, kas jāņem vērā valsts atbalsta kontrolē.

⁽⁸⁾ OVC 111, 9.4.2011., 22. lpp., 75. apsvērums.

⁽⁹⁾ OVC 111, 9.4.2011., 22. lpp., 76. apsvērums un turpmākie apsvērumi.

⁽¹⁰⁾ Tomēr dažas no ieinteresētajām personām puda plašāku viedokli, izsakoties par labu ilgtermiņa atbalstam un sniedzot īpašus ieteikumus par to, kā šis atbalsts būtu jāformulē (tobrīd topošajās) ETS pamatnostādnes. ETS pamatnostādnes kopš tā laika ir pieņemtas (OVC 158, 5.6.2012., 4. lpp.).

- (28) Jo īpaši Vācija vēlreiz atkārtoja savu viedokli, ka oglekļa emisiju pārvirzes riska esība atbalsta saņēmējiem 2009. gadā tika konstatēta jau spēkā esošajos Savienības tiesību aktos, proti, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/29/EK⁽¹¹⁾ un Komisijas Lēmumā 2010/2/ES⁽¹²⁾, un ka jebkurā gadījumā Vācija jau ir iesniegusi pietiekamus pierādījumus par šāda riska esību. To pierāda arī nesenā ražotņu slēgšana Vācijā un Apvienotajā Karalistē. Vācija arī apgalvoja, ka atbalsta shēma ir atbilstīgs instruments oglekļa emisiju pārvirzes novēršanai, jo Komisijas lēmumā sākt procedūru minētās alternatīvas nav tik efektīvas.
- (29) Vācija arī atkārtoja savu viedokli, ka atbalsts ir samērīgs, jo īpaši ņemot vērā īso laikposmu, proti, sešus mēnešus. Lai gan Vācija pieļāva, ka shēma varētu būt saistīta ar pārmērīgu kompensāciju, tā uzsvēra, ka, lai to novērstu, shēma paredzēja 10 % atskaitījumu un pamata ieturējumu (kas vienāds ar patērētas 1 GWh netiešajām izmaksām). Turklāt Vācija apliecināja savu gatavību grozīt atbalsta summu aprēķinu, pamatojoties uz atbilstošu Komisijas priekšlikumu. Visbeidzot, Vācija atsauca uz Komisijas 2008. gada 22. februāra paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam par metālrūpniecības konkurētspēju "Ieguldījums ES izaugsmes un nodarbinātības stratēģijā" un Komisijas 2010. gada 28. oktobra paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu padomei un Reģionu komitejai "Integrēta rūpniecības politika globalizācijas laikmetam – prioritāte konkurētspējai un ilgtspējai", kurā Komisija uzsvēra, cik svarīgi ir saglabāt metālrūpniecības konkurētspēju un energoietilpīgu nozaru konkurētspēju kopumā⁽¹³⁾.
- (30) Atbildot uz ieinteresēto personu iesniegtajiem apsvērumiem, Vācija norādīja, ka nevienā no tiem nav paustas bažas par iespējamām konkurences traucējumiem iekšējā tirgū, bet visas ieinteresētās personas un jo īpaši arodasociācijas, kas pārstāv iespējamus atbalsta saņēmēju konkurentus valsts un Eiropas līmenī, uzskata atbalstu par nepieciešamu. Vācija arī norādīja, ka ieinteresētās personas iesniedza papildu informāciju un argumentus, kas, kā tā uzskata, uzsver oglekļa emisiju pārvirzes riska esību krāsaino metālu rūpniecībai 2009. gada otrajā pusē.

6. ATBALSTA NOVĒRTĒJUMS

- (31) Komisija ir pārbaudījusi paziņoto pasākumu, ņemot vērā LESD 107. pantu un turpmākos pantus un EEZ līguma 61. pantu un turpmākos pantus⁽¹⁴⁾. Izvērtējusi Vācijas un ieinteresēto personu iesniegtās piezīmes, Komisija konstatē, ka paziņotās shēmas analīze, ko tā veikusi lēmumā sākt procedūru, joprojām ir spēkā, ievērojot turpmāk sniegto paskaidrojumu, jo nav nākuši klajā jauni elementi, kas varētu mainīt šo novērtējumu.

6.1. VALSTS ATBALSTA ESĪBA

- (32) Pasākums ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta nozīmē, ja ir izpildīti šādi četri nosacījumi: pirmkārt, tas piešķir priekšrocību tā saņēmējiem; otrkārt, atbalstu ir piešķīrusi valsts vai arī tas tiek piešķirts no valsts līdzekļiem; treškārt, tas piešķirts, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētām saimnieciskām darbībām; visbeidzot, tas var ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm un rada vai draud radīt konkurences traucējumus.
- (33) Kā Komisija nosprieda lēmumā sākt procedūru, attiecīgā shēma atbilst visiem minētajiem nosacījumiem⁽¹⁵⁾ – atbalsts tiek piešķirts no valsts līdzekļiem, jo to finansē no Vācijas federālā budžeta; tas rada priekšrocību tā saņēmējiem, samazinot "maksājumus, kas parasti tiek iekļauti uzņēmuma budžetā"⁽¹⁶⁾ (tas ir, elektroenerģijas izmaksas); tas ir selektīvs, jo tiek piešķirts tikai saņēmējiem *ex ante* noteiktās konkrētās nozarēs (alumīnijs, varš un cinks) un turklāt tikai lieliem elektroenerģijas galapatērētājiem šādās nozarēs (tiem, kas patērē vairāk nekā 10 GWh gadā); tas var ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm un traucēt konkurenci, jo atbalsta saņēmēji aktīvi darbojas nozarēs, kurās notiek Savienības iekšējā konkurence. Pat neatkarīgi no tā, vai pastāv faktiskas konkrētu

⁽¹¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīva 2009/29/EK, ar ko groza Direktīvu 2003/87/EK, lai uzlabotu un paplašinātu Kopienas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu (OV L 140, 5.6.2009., 63. lpp.).

⁽¹²⁾ Komisijas 2009. gada 24. decembra Lēmums 2010/2/ES, ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2003/87/EK nosaka sarakstu ar nozarēm vai apakšnozarēm, kurās pastāv būtisks oglekļa dioksīda emisiju pārvirzes risks (OV L 1, 5.1.2010., 10. lpp.).

⁽¹³⁾ COM(2008) 108 galīgā redakcija un COM(2010) 614 galīgā redakcija.

⁽¹⁴⁾ Šajā lēmumā veiktais novērtējums ir pamatots ar LESD un EEZ līgumu. Tomēr vienkāršības labad tiks sniegta atsauce tikai uz LESD noteikumiem.

⁽¹⁵⁾ OV C 111, 9.4.2011., 22. lpp., 29. apsvērums un turpmākie apsvērumi.

⁽¹⁶⁾ Spriedums lietā C-387/92 *Banco Exterior de España* (Recueil 1994, I-877. lpp., 12. un 13. punkts).

krāsaino metālu tirdzniecības plūsmas starp dalībvalstīm, Savienības ražotāji konkurē pasaules tirgū, un priekšrocība, kas piešķirta vieniem no tiem, var izraisīt pārdošanas apjoma samazināšanos citiem vai kavēt pārdošanas apjoma palielināšanos.

- (34) Tādējādi paziņotais pasākums ir valsts atbalsts atbilstoši LESD 107. panta 1. punktam. To neapstrīd ne Vācija, ne ieinteresētās personas.

6.2. ATBALSTA LIKUMĪGUMS

- (35) Tiesību aktu projektā, ar ko īsteno paziņoto shēmu, ir noteikts, ka atbalsta izmaksai ir vajadzīgs Eiropas Komisijas apstiprinājums. Tādējādi Vācija ir izpildījusi savu pienākumu atbilstoši LESD 108. panta 3. punktam, paziņojot atbalsta pasākumu pirms tā īstenošanas.

6.3. SADERĪBA AR IEKŠĒJO TIRGU

- (36) Tā kā shēma ir valsts atbalsts, Komisijai ir jānovērtē, vai tā ir saderīga ar iekšējo tirgu. Atkāpjoties no vispārējā valsts atbalsta aizlieguma, kas noteikts LESD 107. panta 1. punktā, atbalstu var atzīt par saderīgu, ja tas ietilpst vienā no 107. panta 3. punktā noteiktajām kategorijām.
- (37) Vācija uzskata shēmu par saderīgu atbalstu un ir apgalvojusi, ka atbalsta shēma ir paredzēta, lai novērstu nopietnus traucējumus dalībvalsts tautsaimniecībā LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunkta nozīmē.
- (38) Vācija arī uzskata atbalstu par saderīgu, pamatojoties uz LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu, jo shēmai būtu jāveicina konkrētu saimniecisku darbību vai konkrētu tautsaimniecības jomu attīstība.
- (39) Principā Komisijai ir plaša rīcības brīvība jautājumos, uz kuriem attiecas LESD 107. panta 3. punkts⁽¹⁷⁾, un tā ir izdevusi pamatnostādnes un paziņojumus, kuros noteikti kritēriji konkrētu atbalsta veidu atzīšanai par saderīgiem ar iekšējo tirgu. Saskaņā ar iedibināto judikatūru Komisijai ir saistošas pamatnostādnes un paziņojumi, ko tā izdod valsts atbalsta uzraudzības jomā, ciktāl tajos nav atkāpju no Līguma noteikumiem un tos atzīst dalībvalstis⁽¹⁸⁾.
- (40) Vispirms jānorāda, ka valsts atbalstu, ko Vācija ierosina piešķirt Vācijas krāsaino metālu ražotājiem, var klasificēt kā darbības atbalstu, tas ir, "atbalstu, kura mērķis ir atbrīvot uzņēmumu no izmaksām, kuras tam būtu bijis jāsedz pašam saskaņā ar ierasto pārvaldes kārtību vai parastajām darbībām"⁽¹⁹⁾. Tiesa ir konstatējusi, ka šāds atbalsts "[nelabvēlīgi ietekmē] tirdzniecības nosacījumus tādā mērā, kas ir pretēji kopīgām interesēm"⁽²⁰⁾, un ka to principā nevar uzskatīt par saderīgu.
- (41) Tomēr ir skaidri noteiktas situācijas, kurās darbības atbalstu izņēmuma kārtā drīkst piešķirt. Tāpēc Komisija novērtēs ierosinātos pasākumus attiecībā uz saderību. Vispirms jānovērtē, vai uz paziņoto atbalstu attiecas vienas vai vairāku pamatnostādņu vai paziņojumu piemērošanas joma. Ja attiecas, Komisijai, īstenojot tās rīcības brīvību atbilstoši LESD 107. panta 3. punktam, ir saistošas attiecīgās pamatnostādnes vai paziņojumi. Ja neattiecas, tad Komisijai jāpārbauda, vai atbalstu var atzīt par tieši saderīgu ar iekšējo tirgu, pamatojoties uz LESD 107. panta 3. punkta b) un/vai c) apakšpunktu.

6.3.1. Īpašas pamatnostādnes, satvari un regulas

- (42) Lēmumā sākt procedūru Komisija jau izslēdza dažu pamatnostādņu piemērošanu. Tas konkrēti attiecas uz Kopienas pamatnostādņēm par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai⁽²¹⁾,

⁽¹⁷⁾ Spriedums lietā C-142/87 Beļģija/Komisija (*Recueil* 1990, I-959. lpp., 56. punkts) un spriedums lietā C-39/94 SFEI un citi (*Recueil* 1996, I-3547. lpp., 36. punkts).

⁽¹⁸⁾ Spriedums lietā C-313/90 CIRFS un citi/Komisija (*Recueil* 1993, I-1125. lpp., 36. punkts); spriedums lietā C-311/94 *IJssel-Vliet* (*Recueil* 1996, I-5023. lpp., 43. punkts); spriedums lietā C-351/98 Spānija/Komisija (*Recueil* 2002, I-8031. lpp., 53. punkts).

⁽¹⁹⁾ Spriedums lietā T-459/93 *Siemens*/Komisija (*Recueil* 1995, II-1675. lpp., 48. punkts).

⁽²⁰⁾ Spriedums lietā C-86/89 Itālija/Komisija (*Recueil* 1990, I-3891. lpp., 18. punkts).

⁽²¹⁾ OV C 244, 1.10.2004., 2. lpp. Minēto pamatnostādņu piemērošana tika pagarināta ar nesen pieņemtu paziņojumu (OV C 296, 2.10.2012., 3. lpp.).

kas ir piemērojamas grūtībās nonākušiem uzņēmumiem un jo īpaši uzņēmumiem, kuri atbilst to valsts tiesību aktos noteiktajiem kritērijiem, lai uz tiem attiecinātu kolektīvās maksātspējas procedūras. Tomēr Vācijas paziņotā atbalsta shēma skaidri izslēdz no tās piemērošanas jomas uzņēmumus, kam piemēro maksātspējas procedūru vai kas iesnieguši maksātspējas pieteikumu ⁽²²⁾, un Vācija nav iebildusi, ka shēmas potenciālie atbalsta saņēmēji kā citādi būtu jāuzskata par grūtībās nonākušiem uzņēmumiem minēto pamatnostādņu nozīmē.

- (43) Komisija arī izslēdza Komisijas Regulas (EK) Nr. 800/2008 ⁽²³⁾ piemērošanu. Lai gan Regula (EK) Nr. 800/2008 paredz satvaru konkrētiem nodarbinātības atbalsta ieguldījumu veidiem, uz paziņoto atbalstu neattiecas neviens no regulā noteiktajiem izņēmumiem ⁽²⁴⁾.
- (44) Attiecībā uz Kopienas pamatnostādņēm par valsts atbalstu vides aizsardzībai ⁽²⁵⁾ Komisija konstatēja, ka pamatnostādņēs nav noteikumu, kas īpaši attiecas uz oglekļa emisiju pārvirzi ⁽²⁶⁾. Tāpēc minētajās pamatnostādņēs nav aplūkota iespēja dalībvalstij piešķirt atbalstu, lai novērstu oglekļa emisiju pārvirzi.
- (45) Visbeidzot, Komisija nosprieda, ka uz atbalsta shēmu neattiecas Valsts Atbalsta pasākumu Kopienas pagaidu shēma, lai veicinātu piekļuvi finansējumam pašreizējās finanšu un ekonomiskās krīzes apstākļos ("Pagaidu shēma") ⁽²⁷⁾, kas paredzēta, "lai atjaunotu banku aizdevumus uzņēmumiem, tādējādi nodrošinot tiem nepārtrauktu piekļuvi finansējumam". Iemesls – atbalsta shēmas mērķis nebija atvieglot potenciālo atbalsta saņēmēju piekļuvi finansējumam, kā to atzinusi pati Vācija ⁽²⁸⁾.
- (46) Attiecībā uz Valstu reģionālā atbalsta pamatnostādņēm 2007.–2013. gadam ⁽²⁹⁾ Komisija uzskatīja, ka tobrīd tās neattiecas uz atbalsta shēmu ⁽³⁰⁾. Ņemot vērā paziņotās shēmas mērķi, ir skaidrs, ka tā nav paredzēta, lai mazinātu trūkumus reģionos, kuros atrodas atbalsta saņēmēji (piemēram, kuros ir īpaši zems dzīves līmenis vai mazs iedzīvotāju blīvums).
- (47) Ne Vācija, ne ieinteresētās personas nav iesniegušas papildu informāciju par Regulas (EK) Nr. 800/2008, Kopienas pamatnostādņu par valsts atbalstu vides aizsardzībai, pagaidu shēmas vai Valstu reģionālā atbalsta pamatnostādņu 2007.–2013. gadam iespējamo piemērošanu, tāpēc Komisijai nav iemesla atkāpties no tās sākotnējā novērtējuma.
- (48) Kopš lēmuma sākt procedūru pieņemšanas Komisija ir izdevusi ETS pamatnostādnes ⁽³¹⁾. To 3.1. iedaļā ir izklāstīti nosacījumi, saskaņā ar kuriem dalībvalstis var piešķirt valsts atbalstu elektroenerģijas cenās iekļauto ETS izmaksu daļējai kompensēšanai ("netiešās ETS izmaksas"). Tomēr pamatnostādņu 6. apsvērumā piemērošanas joma ir definēta šādi: "Tā kā ar Direktīvu 2009/29/EK ieviestos noteikumus piemēros no 2013. gada 1. janvāra, pirms minētā datuma valsts atbalstu nevar uzskatīt par nepieciešamu, lai samazinātu no šīs direktīvas izrietošo slogu. Tādēļ pasākumus, kurus aptver šīs pamatnostādnes, var atļaut tikai attiecībā uz izmaksām, kas radušās 2013. gada 1. janvārī vai vēlāk." Pamatnostādņu piemērošanas joma attiecas uz trešo ETS tirdzniecības periodu ("ETS-3"), kas sākas 2013. gadā, ņemot vērā, ka, no vienas puses, Komisija nebija saņēmusi skaidrus pierādījumus par oglekļa emisiju pārvirzes esību jau pirms minētā perioda, un, no otras puses, savāktie pierādījumi un veiktie pētījumi apliecināja, ka šāds risks varētu materializēties, ja samazināsies ETS kvotu maksimālā robežvērtība un palielināsies pāreja no kvotu bezmaksas sadales uz izsoles kārtību.
- (49) Tāpēc Komisija secina, ka uz shēmu neattiecas nevienu pamatnostādņu piemērošanas joma.

6.3.2. LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunkts

- (50) Atbilstoši LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunktam Komisija par saderīgu ar iekšējo tirgu var atzīt atbalstu, kura mērķis ir "novērst nopietnus traucējumus dalībvalsts tautsaimniecībā". Nopietni traucējumi tautsaimniecībā ir

⁽²²⁾ OVC 111, 9.4.2011., 22. lpp., 36. apsvērumš.

⁽²³⁾ Komisijas 2008. gada 6. augusta Regula (EK) Nr. 800/2008, kas atzīst noteiktas atbalsta kategorijas par saderīgām ar kopējo tirgu, piemērojot Līguma 87. un 88. pantu ("Vispārējā grupu atbrīvojuma regula") (OV L 214, 9.8.2008., 3. lpp.).

⁽²⁴⁾ OVC 111, 9.4.2011., 22. lpp., 39. apsvērumš.

⁽²⁵⁾ OVC 82, 1.4.2008., 1. lpp.

⁽²⁶⁾ OVC 111, 9.4.2011., 22. lpp., 41. apsvērumš un turpmākie apsvērumi.

⁽²⁷⁾ OVC 83, 7.4.2009., 1. lpp.

⁽²⁸⁾ OVC 111, 9.4.2011., 22. lpp., 40. apsvērumš.

⁽²⁹⁾ OVC 54, 4.3.2006., 13. lpp.

⁽³⁰⁾ OVC 111, 9.4.2011., 22. lpp., 37. apsvērumš un turpmākie apsvērumi.

⁽³¹⁾ Sk. 10. zemsvītras piezīmi.

jebkādi tautsaimniecības traucējumi, kas izraisa nopietnas ekonomiskas un sociālas grūtības un ietekmē visu attiecīgās dalībvalsts, nevis tikai kāda tās reģiona vai tās teritorijas daļu, tautsaimniecību. Izņēmuma kārtā šis noteikums ir jāinterpretē šauri ⁽³²⁾.

- (51) Vācija atsaucās uz 2008. gada ekonomikas krīzi, kuras iespaidā samazinājās krāsaino metālu cenas Londonas Metālu biržā (LMB), bet elektroenerģijas izmaksas nozarei saglabājās pastāvīgi augstas, jo īpaši ETS dēļ. Krāsaino metālu ražotāji attiecīgi tiek raksturoti kā "cenas ņēmēji" tādā ziņā, ka tie nevarēja ne ietekmēt cenas LMB, ne pārņemt ražošanas izmaksu palielinājumu uz saviem klientiem. Tomēr, ņemot vērā to ciešo sadarbību un savstarpējo atkarību no pakārtotajām nozarēm (jo īpaši autobūves un elektronikas nozarēm), jaudas samazinājumi vai pat ražotņu pārcelšana būtiski ietekmētu citas tautsaimniecības nozares. Vācija apgalvo, ka pastāv krīzes izraisīts un neatgriezenisks risks zaudēt visas vērtības ķēdes.
- (52) Ieinteresētās personas ir piekritušas Vācijas piezīmēm un ir brīdinājušas par krāsaino metālu ražošanas jaudas zaudēšanu. Piemēram, [...] norāda uz grūtībām, kas radušās Eiropas ražošanas nozarei retzemju metālu piegādē no Ķīnas, un norāda, ka pakārtotajām nozarēm, kam vajadzīgi krāsainie metāli, nākotnē var rasties līdzīgas grūtības, ja Savienībā notiekošā ražošana netiks saglabāta. Arī ieinteresētās personas, piemēram, [...], ir uzsvērušas ciešo sadarbību starp krāsaino metālu ražotājiem un to pakārtotajiem klientiem jaunu produktu izstrādē un inovācijas veicināšanā. Tās bažijas, ka šis inovācijas potenciāls varētu tikt neatgriezeniski zaudēts, ja krāsaino metālu ražošana netiek atbalstīta.
- (53) Komisija 2009. gadā pieņēma Pagaidu shēmu ⁽³³⁾. Kā noteikts 45. apsvērumā, ar minēto shēmu Komisija atzina, ka finanšu krīze rada nopietnus traucējumus dalībvalstu tautsaimniecībā, kuri izpaužas kā krīzes tieša ietekme uz banku nozari, kā arī netieša ietekme uz reālo ekonomiku tiktāl, ka uzņēmumiem ir problēmas rast izmaksu ziņā izdevīgu piekļuvi finansējumam. Tomēr šie nav traucējumi, ko Vācija bija iecerējusi novērst ar tās shēmu.
- (54) Attiecībā uz jautājumu, vai krāsaino metālu ražotāju ekonomiskais stāvoklis 2009. gada otrajā pusē var tikt uzskatīts par nopietniem traucējumiem LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunkta nozīmē, oficiālajā izmeklēšanas procedūrā netika konstatēti fakti, kas ļautu secināt šādu traucējumu esamību. Komisija patiešām uzskata, ka LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē šauri, tas ir, uzskatot, ka tā mērķis ir vērsties pret plaša mēroga traucējumiem, kas skar vairākas tautsaimniecības nozares vai nozares, kuru darbība ir svarīga visai tautsaimniecībai kopumā, jo tām ir sistēmiska nozīme. Šajā saistībā Eiropas Savienības Pirmās instances tiesa ir nospriedusi, ka traucējumiem jāietekmē visa attiecīgās dalībvalsts tautsaimniecība, nevis tikai viena reģiona vai tās teritorijas daļu tautsaimniecība ⁽³⁴⁾. Attiecīgi Komisija ir nolēmusi, ka nopietnus traucējumus tautsaimniecībā nevar novērst ar atbalstu, kura mērķis ir "novērst viena vienīga saņēmēja, [...], nevis visas ekonomikas nozares grūtības" ⁽³⁵⁾. Šī judikatūra pierāda, ka saskaņā ar 107. panta 3. punkta b) apakšpunktu traucējumiem jābūt konkrēta apjoma traucējumiem. Līdz šim nav pierādīts, ka ievērojamai Vācijas tautsaimniecības daļai ir bijuši nopietni traucējumi. Turklāt nav skaidrs, kā nopietni traucējumi dalībvalsts tautsaimniecībā būtu jāmazina, piešķirot valsts atbalstu tikai 11 saņēmējiem.
- (55) Arguments, ka krāsaino metālu ražošanas samazināšanās Vācijā būtiski ietekmētu pakārtotās nozares, zināmā mērā ir pretrunā ieinteresēto personu teiktajam – viens krāsaino metālu ražotājs īpaši norādīja uz krāsaino metālu produkcijas pārdošanas intensitāti Vācijā un Eiropā, uzsverot, ka līdz šim Eiropas ražotājiem salīdzinājumā ar to aizjūras konkurentiem joprojām ir bijusi priekšrocība – klientu tuvums. Lai gan aizjūras konkurentiem bija jāiegulda noliktavās, lai varētu nodrošināt piegādes Eiropas tirgum, Eiropas ražotāji varēja ražot pēc pieprasījuma, atrazdamies tuvu savu klientu ražotnēm. Tomēr ražotājs, kurš norādīja uz šo faktu, puda bažas, ka drīz šo priekšrocību varētu likvidēt augošās elektroenerģijas izmaksas pie salīdzinoši zemām papildu izmaksām klientiem. Ja elektroenerģijas izmaksas Eiropā turpinās pieaugt vēl vairāk, klienti tā vietā, lai paļautos uz Savienības ražotājiem, patiešām varētu būt vairāk ieinteresēti pirkt krāsainos metālus no aizjūras ražotājiem (kuri transportētu savus ražojumus uz Eiropu un uzglabātu tos noliktavās). Saskaņā ar šo uzskatu pakārtotās nozares

⁽³²⁾ Spriedums apvienotajās lietās T-132/96 un T-143/96 *Freistaat Sachsen un Volkswagen AG/Komisija* (*Recueil* 1999, II-3663. lpp., 167. punkts); spriedums lietā C-301/96 *Vācija/Komisija* (*Recueil* 2003, I-9919. lpp., 106. punkts).

⁽³³⁾ Sk. 27. zemsvītras piezīmi.

⁽³⁴⁾ Spriedums apvienotajās lietās T-132/96 un T-143/96 *Freistaat Sachsen et al/Komisija* (*Recueil* 1999, II-3663. lpp., 167. punkts).

⁽³⁵⁾ Spriedums lietā NN 25/2008 (ex CP 15/2008) *WestLB* riska nodrošinājums, Vācija (http://ec.europa.eu/competition/state_aid/cases/225266/225266_843256_6_1.pdf, 41. punkts).

principā spētu iegādāties izejvielas no pasaules tirgus, neapdraudot savu pastāvēšanu. Pati iespēja, ka augšupējie ražotāji varētu pārcelt ražošanu, drīzāk pierāda, ka pakārtotās nozares var bez problēmām paļauties uz piegādājamiem ārpus Vācijas.

- (56) Jebkurā gadījumā Vācijas iestādes nav iesniegušas pietiekamus pierādījumus, ka attiecīgo trīs nozaru ekonomiskās grūtības ir tik lielas – vai ietekmētu saistītās nozares tādā mērā –, ka izvērtējamo situāciju varētu uzskatīt par nopietniem traucējumiem dalībvalsts tautsaimniecībā LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunkta nozīmē.

6.3.3. LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkts

- (57) LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktā noteikts, ka “atbalstu, kas veicina konkrētu saimniecisko darbību vai konkrētu tautsaimniecības jomu attīstību, ja šādam atbalstam nav tāds nelabvēlīgs iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas ir pretrunā kopīgām interesēm”, var uzskatīt par saderīgu ar iekšējo tirgu. Saskaņā ar Tiesas judikatūru Komisija valsts atbalstu var atzīt par saderīgu ar iekšējo tirgu, ja valsts atbalstam ir kopīgu interešu mērķis ⁽³⁶⁾, ja tas ir nepieciešams minētā mērķa sasniegšanai ⁽³⁷⁾ un ja tam nav nelabvēlīgas ietekmes uz tirdzniecības apstākļiem tiktāl, ka tas ir pretrunā kopīgām interesēm.

- (58) Saskaņā ar iedibināto Komisijas praksi ⁽³⁸⁾ pasākumus var atzīt par saderīgiem tieši saskaņā ar LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu, ja tie ir nepieciešami un samērīgi un ja pozitīvā ietekme uz kopīgu interešu mērķi kompensē negatīvo ietekmi uz konkurenci un tirdzniecību. Šajā ziņā Komisija uzskata, ka ir atbilstīgi izvērtēt šādus jautājumus:

1) vai atbalsta pasākums ir vērst uz skaidri definētu kopīgu interešu mērķi?

2) vai atbalsts ir labi plānots tam, lai sasniegtu kopīgu interešu mērķi? Jo īpaši:

a) vai atbalsta pasākums ir atbilstīgs un nepieciešams instruments, t. i., vai ir citi, vairāk piemēroti instrumenti?

b) vai atbalstam piemīt stimulējoša iedarbība, t. i., vai atbalsts maina uzņēmumu darbību?

c) vai atbalsta pasākums ir samērīgs, t. i., vai tādas pašas izmaiņas darbībā būtu iespējams panākt ar mazāku atbalstu?

3) vai ir ierobežoti konkurences traucējumi un ietekme uz tirdzniecību, tā lai kopējā bilance būtu pozitīva?

- (59) Lai pamatotu atbalsta saderību atbilstoši LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktam, Vācija ir izvirzījusi divus argumentus. Pirmkārt, Vācija ir apgalvojusi, ka atbalsts bija nepieciešams, lai novērstu to, ka ražotnes Vācijā tiek slēgtas, jo ražošana tiek pārcelta uz trešām valstīm, kuras nepiedalās ETS un kuru CO₂ izmaksas nav salīdzināmas (oglekļa emisiju pārvirzes novēršana). Otrkārt, tā ir apgalvojusi, ka atbalsts bija nepieciešams, lai novērstu Vācijas ražotņu pārcelšanu uz trešām valstīm, jo tā kaitētu gan rūpnieciskajai struktūrai, gan nodarbinātībai (darbvieta zaudēšanas novēršana).

6.3.3.1. Oglekļa emisiju pārvirzes novēršana

Kopīgu interešu mērķis

- (60) Vides aizsardzība ir atzīta par kopīgu interešu mērķi. Ņemot vērā, ka vides tiesību aktu rezultātā Savienībā CO₂ emisijas varētu tikt pārvirzītas uz citām pasaules daļām, kur tās tik un tā apdraudētu vidi, šādas oglekļa emisiju pārvirzes novēršanu var uzskatīt par daļu no vides aizsardzības mērķa. Tas ir skaidri saprotams no Savienības tiesību aktiem, konkrēti – Direktīvas 2009/29/EK ⁽³⁹⁾, kuras 27. apsvērumā noteikts:

“Dalībvalstis var uzskatīt, ka konkrētām iekārtām, kurām ir konstatēts ievērojams CO₂ emisiju pārvirzes risks, nepieciešama pagaidu kompensācija attiecībā uz izmaksām, kas saistītas ar siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijām un iekļautas elektroenerģijas cenās. Šāds atbalsts būtu jāpiešķir tikai tad, ja tas ir nepieciešams un samērīgs, kā arī būtu jānodrošina, ka tiek saglabāti Kopienas sistēmas stimuli taupīt enerģiju un veicināt pieprasījuma maiņu, “pelēkās” enerģijas vietā izvēloties “zaļo”.”

⁽³⁶⁾ Spriedums lietā T-162/06 *Kronoply*/Komisija (Krājums 2009, II-1. lpp., jo īpaši 65., 66., 74., 75. punkts).

⁽³⁷⁾ Sal. ar spriedumu lietā T-187/99 *Agrana Zucker und Stärke*/Komisija (*Recueil* 2001, II-1587. lpp., 74. punkts); spriedumu lietā T-126/99 *Graphischer Maschinenbau*/Komisija (*Recueil* 2002, II-2427. lpp., 41.–43. punkts); spriedumu lietā C-390/06 *Nuova Agricast* (Krājums 2008, I-2577. lpp., 68. un 69. punkts).

⁽³⁸⁾ Kopienas nostādnes par valsts atbalstu pētniecībai, attīstībai un inovācijai (OV C 323, 30.12.2006., 1. lpp., 1.3. punkts); Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu vides aizsardzībai (OV C 82, 1.4.2008., 1. lpp., 1.3. punkts).

⁽³⁹⁾ Sk. 11. zemsvītras piezīmi.

- (61) Turklāt oglekļa emisiju pārvirzes novēršana ir atzīta par mērķi vides jomā arī ETS pamatnostādnēs ⁽⁴⁰⁾, jo īpaši to 7. un 8. punktā:
- “7. Saskaņā ar ETS direktīvas 10.a panta 6. punktu dalībvalstis to nozaru vai apakšnozaru interesēs, par kurām uzskata, ka tajās pastāv ievērojams oglekļa emisiju pārvirzes risks, ko izraisa ar siltumnīcefekta gāzu emisijām saistīto izmaksu iekļaušana elektroenerģijas cenās (turpmāk – netiešo emisiju izmaksas), var piešķirt valsts atbalstu, lai kompensētu šīs izmaksas atbilstoši noteikumiem par valsts atbalstu. Šajās pamatnostādnēs “oglekļa emisiju pārvirze” nozīmē paredzamo siltumnīcefekta gāzu emisiju palielinājumu pasaulē tajā gadījumā, ja uzņēmumi pārvieto ražošanu ārpus Savienības, jo tie nevar novirzīt ES ETS izraisīto izmaksu pieaugumu uz patērētājiem, nezaudējot būtisku tirgus daļu.
8. Oglekļa emisiju pārvirzes riska novēršana ir mērķis vides jomā, jo atbalsta nolūks ir nepieļaut pasaulē siltumnīcefekta gāzu emisiju palielinājumu, kura iemesls ir ražošanas pārvietošana ārpus Savienības gadījumā, ja netiks panākts saistošs starptautisks nolīgums par siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumu. Vienlaikus atbalsts par netiešo emisiju izmaksām var negatīvi ietekmēt ES ETS efektivitāti. Ja šis atbalsts nav mērķtiecīgs, tas atbrīvotu atbalsta saņēmējus no netiešo emisiju izmaksām, tādējādi ierobežojot motivāciju samazināt emisijas un ieviest inovāciju nozarē. Rezultātā emisiju samazināšanas izmaksas galvenokārt būtu jāsedz citām ekonomikas nozarēm. Turklāt šāds valsts atbalsts var radīt būtiskus konkurences izkropļojumus iekšējā tirgū, jo īpaši tad, ja dažādās dalībvalstīs dažādu budžeta ierobežojumu dēļ atšķiras attieksme pret vienas un tās pašas nozares uzņēmumiem. Tāpēc ar šīm pamatnostādnēm jāpanāk trīs konkrēti mērķi: samazināt oglekļa emisiju pārvirzes risku, saglabāt ES ETS mērķi, lai panāktu izmaksu ziņā lietderīgu dekarbonizāciju, un samazināt konkurences izkropļojumus iekšējā tirgū.”
- (62) Tāpēc oglekļa emisiju pārvirzes novēršanu var saistīt ar kopīgu interešu mērķi, proti, mērķi aizsargāt vidi un jo īpaši klimatu.

Nepieciešamība un atbilstīgums

- (63) Piešķirtajam atbalstam jābūt atbilstīgam un nepieciešamam instrumentam iecerētā mērķa sasniegšanai. Instruments ir atbilstīgs un nepieciešams, ja tos pašus rezultātus nevar sasniegt ar citiem, mazāk traucējošiem instrumentiem.
- (64) Konkrētajā gadījumā, lai noteiktu, vai atbalsts, kas izmaksājams saskaņā ar paziņoto shēmu, ir nepieciešams un atbilstīgs, vispirms jākonstatē, ka atbalsttiesīgajās nozarēs (Vācijas alumīnija, vara un cinka ražošanas nozares) 2009. gada otrajā pusē bija oglekļa emisiju pārvirzes risks.
- (65) Vācija ir apgalvojusi, ka oglekļa emisiju pārvirzes risks 2009. gadā jau bija konstatēts, konkrēti Lēmumā 2010/2/ES ⁽⁴¹⁾. Šāds risks esot pastāvējis jau otrajā ETS tirdzniecības periodā (2008.–2012. gads, “ETS-2”), un, kā uzskata Vācija, pāreja uz trešo ETS tirdzniecības periodu nav bijusi “kvalitatīvs pavērsiens”.
- (66) Lēmumā sākt procedūru Komisija cita starpā atgādināja, ka dalībvalstis ir piekritušas ieviest Direktīvā 2009/29/EK ⁽⁴²⁾ paredzētos mehānismus oglekļa emisiju pārvirzes novēršanai tikai no 2013. gada. Tas šķiet pamatoti, jo kopš 2013. gada ir piemērojama stingrāka CO₂ emisiju maksimālā robežvērtība, un, pamatojoties uz tobrīd izdarītajiem pieņēmumiem, tika prognozēts, ka gadījumā, ja visi pārējie apstākļi nemainīsies, rezultātā paaugstināsies CO₂ cenas ⁽⁴³⁾. Komisija arī norādīja, ka debates par oglekļa emisiju pārvirzes risku otrajā ETS tirdzniecības periodā (2008.–2012. gads) nebija galīgas, ciktāl runa ir par šāda riska apmēru. Vēl viens nesens pētījums norāda uz iespējamu oglekļa emisiju pārvirzes risku 2009. gadā alumīnija ražošanas nozarē, bet ne vara un cinka ražošanas nozarēs. Jebkurā gadījumā bija atbilstoši noteikt saskaņotus ES mēroga kritērijus šādam atbalstam ⁽⁴⁴⁾. Attiecībā uz trešo ETS tirdzniecības periodu šādi kritēriji ir atrodami ETS pamatnostādnēs.
- (67) Leinteresētajām personām bija tāds pats arguments kā Vācijai, proti, ka oglekļa emisiju pārvirzes risks krāsaino metālu ražošanas nozarēs jau bija atzīts gan Direktīvas 2009/29/EK 10.a panta 6. punktā, gan Lēmumā 2010/2/ES. Tāpēc tās apšaubīja vajadzību pēc atsevišķa novērtējuma, ko Komisija izklāstījusi lēmumā sākt procedūru.

⁽⁴⁰⁾ Sk. 10. zemsvītras piezīmi.

⁽⁴¹⁾ Sk. 12. zemsvītras piezīmi.

⁽⁴²⁾ Sk. 39. zemsvītras piezīmi.

⁽⁴³⁾ OVC 111, 9.4.2011., 22. lpp., 53. apsvērums.

⁽⁴⁴⁾ OVC 111, 9.4.2011., 22. lpp., 54. apsvērums.

- (68) Dažas no ieinteresētajām personām ir arī uzstājušas, ka novērtējumam nevajadzētu būt pārāk stingram – ņemot vērā, ka Komisija lēmumā sākt procedūru bija konstatējusi, ka lielākā daļa atbalsta saņēmēju darbojās rentabli visā periodā, uz ko attiecas shēma ⁽⁴⁵⁾, daži no šiem krāsaino metālu ražotājiem uzsvēra, ka to darbības rentabilitāte Vācijā faktiski bija salīdzinoši zema, dažreiz pat zemāka par peļņas normu, kas bija pieņemama šāda veida nozarei, un ka būtu pārāk stingri sacīts, ka atbalsts būtu nepieciešams un tam būtu stimulējoša ietekme tikai tad, ja atbalsta saņēmējs jau būtu uz maksātspējas procedūras robežas.
- (69) Turklāt daži no ražotājiem, piemēram, [...], [...] un [...], norādīja, ka attiecībā uz oglekļa emisiju pārvirzi jautājums nav tikai par to, vai ražotne galu galā tiks slēgta un pārcelta uz citu vietu ārpus Savienības. Jautājums drīzāk ir par to, vai atbalsta saņēmēji apsvērtu iespēju ieguldīt savā darbībā Vācijā vai atturētos no jebkādiem ieguldījumiem. Minētie ražotāji apgalvoja, ka paziņotā shēma stimulē šādus ieguldījumus un sniedz izredzes saņemt atbalstu, kas tos stimulētu saglabāt ražošanu un veikt būtiskus ieguldījumus ražotnēs Vācijā.
- (70) Tomēr šie argumenti ir nepārliecinoši. Vispirms jānorāda: apgalvojums, ka oglekļa emisiju pārvirzes risks 2009. gada otrajā pusē jau bija konstatēts ETS direktīvā, ir maldīgs. Direktīvas 2009/29/EK 10.a panta 6. punktā ir noteikts: “To nozaru vai apakšnozaru interesēs, par kurām konstatēts, ka tajās pastāv ievērojams oglekļa emisiju pārvirzes risks, ko izraisa ar siltumnīcas efekta gāzu emisijām saistītās izmaksas, kas atsaucas uz elektroenerģijas cenām, dalībvalstis var arī paredzēt finansiālus pasākumus, lai kompensētu šīs izmaksas un tad, ja šādi finanšu pasākumi atbilst noteikumiem par valsts atbalstu, kas ir spēkā un kas vēl jāpieņem šajā jomā.” Tādējādi direktīvas 10.a panta 6. punktā nav konstatēts oglekļa emisiju pārvirzes risks, bet ir tikai noteikts, ka valsts atbalsts var būt iespēja gadījumā, ja un kad šāds risks ir konstatēts. Jebkurā gadījumā Direktīva 2009/29/EK attiecas tikai uz ETS-3, t. i., laikposmu pēc 2013. gada.
- (71) Līdzīgi Lēmumā 2010/2/ES ⁽⁴⁶⁾ ir ietverts to nozaru un apakšnozaru uzskaitījums, kuras uzskata par ievērojamam oglekļa emisiju pārvirzes riskam pakļautām tikai no 2013. gada, kad sākas ETS trešais posms. Ņemot vērā lēmuma pamatā esošos apsvērumus, tajā nav konstatēta oglekļa emisiju pārvirzes riska esība 2009. gadā.
- (72) Vēl jo vairāk – Lēmuma 2010/2/ES mērķis ir uzskaitīt tās nozares un apakšnozares, kas bez maksas saņem ES ETS kvotas. Šāds bezmaksas kvotu piešķirums ir paredzēts Direktīvas 2009/29/EK 10.a panta 12. punktā. Lēmuma 2010/2/ES pamatā ir Direktīvas 2009/29/EK 10.a panta 13. punkts, kurā savukārt ir skaidra atsauce uz 10.a panta 12. punktu. Tā kā kvotu piešķiršana bez maksas ir veids, kā mazināt tiešās CO₂ izmaksas, kas rodas attiecīgajām rūpniecības nozarēm (piem., to ražošanas darbībā), uz lēmumu nevar pašauties, lai noteiktu, kurām nozarēm un apakšnozarēm varētu būt vajadzīga kompensācija par *netiešajām* CO₂ izmaksām ⁽⁴⁷⁾.
- (73) Komisija atbilstoši ETS pamatnostādnēm uzskata, ka atbalsta pasākums nevar būt nepieciešams un atbilstīgs, lai novērstu netiešo CO₂ emisiju izmaksu izraisītu oglekļa emisiju pārvirzi, ja nav izpildīti vismaz trīs nosacījumi. Pirmkārt, ir jāpierāda, ka potenciālo atbalsta saņēmēju elektroenerģijas izmaksas ietver netiešo CO₂ izmaksu ievērojamu daļu, kas iekļauta elektroenerģijas cenās. Otrkārt, šādām netiešajām CO₂ izmaksām jāveido ievērojama daļa no atbalsta saņēmēju ražošanas izmaksām. Treškārt, atbalsta saņēmējiem nedrīkst būt iespēja pārnest šīs izmaksas uz to klientiem. Pat ja šie nosacījumi ir izpildīti, būtu nepieciešams konstatēt, ka notiktu ražošanas novirzīšana vai pārcelšana uz valstīm ārpus ES/EEZ, t. i., ka ražošana tiktu pārcelta uz valstīm, kurās ir mazāk stingras emisiju samazināšanas prasības. Ražošanas novirzīšana ES ETS ietvaros nebūtu uzskatāma par oglekļa emisiju pārvirzi.
- (74) Attiecībā uz pirmo nosacījumu Vācija ir apgalvojusi, ka elektroenerģijas piegādātāji CO₂ izmaksas iekļāva cenā kā alternatīvās izmaksas un pārnesa tās uz saviem klientiem jau 2009. gadā, lai gan lielākā daļa ETS kvotu elektroenerģijas piegādātājiem bija piešķirtas bez maksas. Iemesls – lai gan elektroenerģijas ražošanā izmantotās kvotas bija piešķirtas bez maksas, tajās bija iekļauta cena, par kādu tās principā varētu pārdot. Šīs alternatīvās izmaksas bija iekļautas cenā un pārnestas uz klientiem.

⁽⁴⁵⁾ OVC 111, 9.4.2011., 22. lpp., 64. apsvērumus.

⁽⁴⁶⁾ Sk. 41. zemsvītras piezīmi.

⁽⁴⁷⁾ Pretējā gadījumā rastos situācija, ka Lēmumā 2012/2/ES uzskaitītās nozares tikai savu tiešo CO₂ emisiju dēļ vien varētu saņemt kompensāciju arī par to netiešajām CO₂ izmaksām.

- (75) Savā ietekmes novērtējuma ziņojumā par ETS pamatnostādņēm Komisija nonāca pie tāda paša secinājuma, proti, ka elektroenerģijas ražotāji varēja pārnest lielāko daļu to CO₂ izmaksu otrajā ETS tirdzniecības periodā (2008.–2012. gads), lai gan tika lēsts, ka šāda pārnešana bija mazāka par 100 % ⁽⁴⁸⁾.
- (76) Attiecībā uz otro nosacījumu Vācija nav iesniegusi īpašu informāciju par netiešo CO₂ izmaksu īpatsvaru atbalsta saņēmēju kopējās ražošanas izmaksās.
- (77) Vācija ir iesniegusi vispārīgu informāciju par elektroenerģijas izmaksu īpatsvaru kopējās izmaksās, proti, vara ražošanā enerģijas vai elektroenerģijas izmaksu īpatsvars bija no 13 % līdz vairāk nekā 40 % no ražošanas izmaksām, savukārt cinka ražošanā to īpatsvars bija gandrīz 50 %, bet alumīnija ražošanā – 46 %. Komisija norāda, ka kopējo izmaksu definīcija nav bijusi vienota dažādo atbalsta saņēmēju izpratnē, un tas nozīmē, ka skaitļus nevar savstarpēji salīdzināt. Vācija ir arī iesniegusi skaitļus par četru atbalsta saņēmēju netiešo CO₂ izmaksu komponentu (izteiktu EUR uz MWh) – tas svārstās no EUR [...] par MWh (vara ražotājam) līdz EUR [...] par MWh (cinka ražotājam), bet alumīnija ražošanā tā svārstās no EUR [...] līdz [...] par MWh. Par pārējiem atbalsta saņēmējiem informācija netika iesniegta.
- (78) No ieinteresētajām personām, kas arī ir atbalsta saņēmēji, [...] norādīja, ka tā netiešās CO₂ izmaksas 2009. gadā bija EUR [...] par MWh, kas ir [...] % no tā kopējām ražošanas izmaksām. [...] norādīja, ka elektroenerģijas izmaksas veido aptuveni [...] % no tā apgrozījuma.
- (79) Šī informācija, kas ir nekonkrēta, neļauj Komisijai pārliecināties, vai otrais nosacījums ir izpildīts.
- (80) Turklāt, kā jau minēts 75. apsvērumā, šķiet, ka elektroenerģijas cenās netiek iekļautas pilnīgi visas CO₂ izmaksas. Elektroenerģijas cenās iekļauto CO₂ izmaksu īpatsvars ir ļoti atkarīgs no līguma veida un līguma noslēgšanas brīža. Piemēram, [...] iesniegtā informācija drīzāk pierāda, ka attiecīgajā periodā (no 2009. gada jūlija līdz decembrim) CO₂ izmaksu daļa elektroenerģijas cenās bija ievērojami mazāka nekā kvotu viena gada nākotnes darījuma cena 2009. gadam.
- (81) Lai pierādītu, ka oglekļa emisiju pārvirzes risks pastāvēja 2009. gadā, Vācija un ieinteresētās personas ir norādījušas uz datiem, ko Komisija apkopojā, sagatavojot ETS pamatnostādnes. Tomēr uz šo informāciju nevar paļauties, lai konstatētu oglekļa emisiju pārvirzes riska esību Vācijas ražošanas nozarēm 2009. gadā. Pirmkārt, Komisija savu analīzi ietekmes novērtējuma ziņojumā veica, pamatojoties uz Eiropas līmenī apkopotiem datiem. Tāpēc tiem ir tikai ierobežota nozīme, izvērtējot iespējamu oglekļa emisiju pārvirzes risku ražošanas nozarēm dalībvalsts līmenī.
- (82) Vēl jo svarīgāk ir tas, ka visi ietekmes novērtējuma ziņojumā veiktie konstatējumi attiecas uz ETS-3, nevis uz 2009. gadu. Ietekmes novērtējuma ziņojumā aprakstītie dažādie riska scenāriji patiešām ir pamatoti ar pieņēmumu, ka ETS-3 periodā maksimālā robežvērtība būs mazāka un notiks pāreja uz izsoles kārtību, tāpēc tie neatspoguļo faktisko situāciju 2009. gadā ⁽⁴⁹⁾.
- (83) Tādējādi Komisijai nav iesniegti pārliecinoši pierādījumi par netiešo CO₂ izmaksu faktisko īpatsvaru ražošanas izmaksās.
- (84) Attiecībā uz trešo nosacījumu, t. i., atbalsta saņēmēju spēju pārnest to netiešās CO₂ izmaksas uz saviem klientiem, Vācija un vairākas ieinteresētās personas ir norādījušas, ka atbalsta saņēmējiem nav ietekmes uz metāla cenu. Tā kā krāsaino metālu produkcija veido pasaules tirgu, cenas tiek noteiktas Londonas Metālu biržā (LMB). Tāpēc, kā tiek apgalvots, ražotājiem nav līdzekļu, kā paaugstināt cenas, nezaudējot tirgus daļu.
- (85) Iesniegtā informācija liecina, ka trešais nosacījums ir izpildīts, proti, ka ražotāji nevarēja pārnest ievērojamus cenu paaugstinājumus, jo konkurence notiek visas pasaules mērogā un to nosaka galvenokārt cena.

⁽⁴⁸⁾ Ietekmes novērtējuma ziņojums, kas pievienots Pamatnostādņēm par atsevišķiem valsts atbalsta pasākumiem saistībā ar siltumnīcefekta gāzu emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu, 2012. gada 22. maijs, SWD(2012) 130 final, http://ec.europa.eu/competition/sectors/energy/impact_assessment_main%20report_en.pdf, 16. lpp.

⁽⁴⁹⁾ Attiecībā uz periodu pirms maksimālās robežvērtības samazināšanas Komisija faktiski norādīja, ka "literatūrā par oglekļa emisiju pārvirzes risku nav empīrisku pierādījumu par oglekļa emisiju pārvirzi"; sk. ietekmes novērtējuma ziņojumu, 48. zemsvītras piezīmi, 13. lpp.

- (86) Kopumā Komisija konstatē, ka Vācijas un ieinteresēto personu iesniegtā informācija nav pārliecinošs pierādījums, ka potenciālajiem atbalsta saņēmējiem netiešās CO₂ izmaksas veidoja tik lielu īpatsvaru no ražošanas izmaksām, ka pastāvēja oglekļa emisiju pārvirzes risks. Tādējādi nav pierādīts, ka shēma būtu nepieciešama un atbilstīga, lai sasniegtu kopīgo interešu mērķi, proti, mērķi novērst oglekļa emisiju pārvirzi.

Stimulējoša ietekme

- (87) Valsts atbalstam ir stimulējoša ietekme, ja atbalsts maina tā saņēmēja darbību kopīgu interešu mērķa sasniegšanā. Lēmumā sākt procedūru Komisija cita starpā apšaubīja, vai jebkāds atbalsts, kas piešķirts atbilstoši paziņotajai shēmai, stimulētu atbalsta saņēmējus saglabāt ražošanas jaudu Vācijā. Neatkarīgi no tā, vai oglekļa emisiju pārvirzes risks bija reāls un pastāvēja 2009. gadā, atbalsta laikposms, kas būtībā aptvēra tikai 2009. gada otro pusi, tika uzskatīts par pārāk īsu, lai ietekmētu attiecīga apjoma ieguldījumu lēmumus⁽⁵⁰⁾.
- (88) Vācija apgalvo, ka tika uzskatīts, ka shēma būs trūkstošais posms starp 2009. gadu, kad krīze bija vissmagākā, un 2013. gadu, kad būs iespējams izveidot ilgtermiņa atbalsta shēmu, pamatojoties uz ETS pamatnostādņēm. Turklāt Vācija un ieinteresētās personas ir apgalvojušas, ka pat tikai paziņojums par paziņoto shēmu 2009. gadā ir stimulējis ražošanas jaudas saglabāšanu⁽⁵¹⁾. Viens atbalsta saņēmējs, [...], ir iesniedzis iekšējus dokumentus, lai pierādītu, ka Vācijas valdības paziņojums ir novērsis tā ražotnes slēgšanu Vācijā.
- (89) Komisija uzskata, ka iesniegtā informācija par atbalsta stimulējošo ietekmi ir pretrunīga. No vienas puses, krāsaino metālu ražošana ir ciklisks process, kura rezultātā izaugsmes laikā var notikt svarīgs ražošanas palielinājums, kas pieprasījuma samazināšanās gadījumā izraisa jaudas pārpalikumu⁽⁵²⁾. No otras puses, jautājums par oglekļa emisiju pārvirzi, kas motivējusi atbalsta pasākumu, ir saistīts ar vides politiku un ir aktuāls neatkarīgi no jaudas pārpalikuma izraisītām problēmām. Kā apgalvojušas ieinteresētās personas, lai novērstu oglekļa emisiju pārvirzi, uzņēmumiem vajadzīga drošība ilgtermiņā, tas ir, stabili ilgtermiņa apstākļi, jo tikai tādā gadījumā tiem būs stimulēti veikt ieguldījumus, lai saglabātu ražošanas jaudu Eiropā nākamajos desmit vai divdesmit gadus.
- (90) Jau ir apšaubāmi, vai, kā apgalvojušas dažas no ieinteresētajām personām, darbības atbalsts patiešām ir atbilstīgs instruments, lai veicinātu mērķtiecīgus tirgus ekonomikas dalībnieku ieguldījumus (salīdzinājumā, piemēram, ar mērķtiecīgu ieguldījumu atbalstu). Pat ja tā būtu, konkrētais atbalsta pasākums nebija paredzēts, lai uzlabotu krāsaino metālu ražotāju ilgtermiņa uzņēmējdarbības apstākļus. Tā vienīgais mērķis ir nostiprināt atbalsta saņēmēju stāvokli jaudas pārpalikuma periodā, savukārt citiem konkurentiem jaudas pārpalikuma problēma jārisina saviem līdzekļiem. Ieinteresēto personu piezīmes par atbalsta pozitīvo ietekmi faktiski apstiprina, ka konkrētais pasākums bija iedarbīgāks pret ciklisko lejupslīdi, nevis atrisināja strukturāli potenciālo jautājumu par vides politiku, kas ietvēra augstākas elektroenerģijas izmaksas un izraisīja oglekļa emisiju pārvirzi.
- (91) Ņemot vērā, ka bija paredzēts, ka shēma darbosies tikai 2009. gada otrajā pusē, kaut arī gan krāsaino metālu ražotāju stāvoklis tirgū, gan kvotu nākotnes darījumu cenas Savienībā bija ļoti nestabils pirms un pēc minētā perioda, Komisija uzskata, ka ir maz ticams, ka tik īsa termiņa atbalstam varēja būt izšķiroša ietekme uz atbalsta saņēmēju vidēja termiņa un ilgtermiņa stratēģijām saglabāt un, iespējams, palielināt jaudu Savienībā. Komisija arī uzskata, ka potenciālie atbalsta saņēmēji varēja paredzēt, pirmkārt, ka shēmas apstiprināšanai Komisijā būs vajadzīgs laiks un, otrkārt, ka ETS-3 periodā tik un tā būs ieviesta atbalsta shēma. Iepriekš izklāstītais apvienojumā ar faktu, ka neviens no atbalsta saņēmējiem pagaidām faktiski nav slēdzis savu ražotni vai pārcēlis ražošanu, liek Komisijai secināt, ka krāsaino metālu ražotņu nepārtraukto darbību veicināja citi faktori, nevis paziņotās shēmas piedāvātās iespējas. Pēc [...] iesniegtajiem iekšējiem dokumentiem var spriest, ka faktiski ilgtermiņa atbalsts (kas sākas 2009. gadā un beidzas pēc 2013. gada) bija noteicošs faktors.

⁽⁵⁰⁾ OVC 111, 9.4.2011., 22. lpp., 69. apsvērums.

⁽⁵¹⁾ Vācijas valdība bija paziņojusi, ka shēma tiks ieviesta, tiklīdz to apstiprinās Eiropas Komisija.

⁽⁵²⁾ ECORYS, *Competitiveness of the EU Non-Ferrous Metals Industries*, 2011. gada 5. aprīlis, http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/metals-minerals/files/fn97624_nfm_final_report_5_april_en.pdf, 31. lpp.

- (92) Nobeigumā Komisija secina, ka atbilstoši shēmai piešķirtā atbalsta stimulējošā ietekme nav pierādīta.

Samērīgums

- (93) Valsts atbalsta pasākums ir samērīgs, ja saņēmējiem piešķirtais atbalsts tiek saglabāts minimālajā līmenī, kas ir pietiekams kopīgu interešu mērķa sasniegšanai. Tas nozīmē, ka saņēmēji nevar saņemt lielāku atbalstu nekā būtu nepieciešams, lai kompensētu finansiālo slogu, ko ir paredzēts mazināt, īstenojot kopīgu interešu mērķi.
- (94) Vācija apgalvo, ka tās metodika nodrošina to, ka atbalsta saņēmējiem netiek piešķirta pārmērīga kompensācija un ka faktiski kompensācija ir tikai daļēja. Pirmkārt, Vācija ir iecerējusi piemērot ieturējumu to netiešo CO₂ izmaksu apmērā, kuras atbilst vienai patērētās elektroenerģijas GWh – tas nozīmē, ka atbalsta saņēmējs saņemtu kompensāciju tikai par tām netiešajām CO₂ izmaksām, kas pārsniedz ieturējumu. Otrkārt, Vācija uzsver, ka atbalsta summa tiks samazināta par 10 % drošības atskaitījumu. Treškārt, tā apgalvo, ka, nosakot atšķirīgas atbalsta summas par katru no trim dažādajiem metāla veidiem, tiek nodrošināta kompensācijas samazināšana līdz minimumam.
- (95) Ieinteresētās personas kopumā piekrīt Vācijas viedoklim⁽⁵³⁾, un dažas no tām pat atbalsta pilnu kompensāciju par netiešajām CO₂ izmaksām.
- (96) Tomēr šī metodika šķiet daudzējādā ziņā kļūdaina. Pirmkārt, jautājums ir par netiešo CO₂ izmaksu noteikšanas precizitāti. Vācija kā atskaites punktu izmanto EUA nestandardizētu nākotnes darījuma cenu par 2009. gadu (EUR 24 par tonnu CO₂) un, pamatojoties uz vidējām CO₂ emisijām, ko rada kritiska ražotne Vācijā (0,8 tonnas CO₂/MWh⁽⁵⁴⁾), pieņem, ka netiešo CO₂ izmaksu daļa, kas iekļauta elektroenerģijas cenās, ir EUR 19 par MWh. Tomēr Vācija ir atzinusi, ka faktiskais CO₂ izmaksu īpatsvars atbalsta saņēmēja elektroenerģijas izmaksās būs dažāds atkarībā no tā piegādes režīma, ņemot vērā, ka attiecīgie uzņēmumi parasti bija noslēguši ilgtermiņa līgumus konkrētā laikā un pamatojoties uz konkrētām elektroenerģijas un EUA cenām. To apstiprināja arī ieinteresēto personu iesniegtā informācija. Dažas ieinteresētās personas norādīja, ka uzņēmumi, kas elektroenerģiju iepirka, noslēdzot ilgtermiņa līgumus, patiešām bija pasargāti no elektroenerģijā iekļautajām netiešajām CO₂ cenām. Turklāt [...] iesniegtā informācija liecina, ka elektroenerģijas cenās nebija iekļautas pilnīgi visas CO₂ izmaksas. Pieņēmums, ka netiešās CO₂ izmaksas būs EUR 19 par MWh, neatspoguļo šo apstākli un faktiski neizslēdz pārmērīgas kompensācijas piešķiršanu. Tāpēc Komisija norāda: Vācija nav pierādījusi, ka 10 % atskaitījums būtu pietiekams, lai novērstu pārmērīgu kompensāciju, jo nav pārliecināšu pierādījumu par to, kādā apmērā CO₂ izmaksas bija iekļautas elektroenerģijas cenās. Vācija jo īpaši nav pierādījusi, kā minētie 10 % tika noteikti. Turklāt no ieinteresētajām personām saņemtā informācija liecina, ka 10 % atskaitījums ir nepietiekams, lai novērstu pārmērīgu kompensāciju.
- (97) Otrkārt, lai ņemtu vērā atšķirīgo stāvokli alumīnija, cinka un vara ražošanā, Vācija, pamatojoties uz neskaidriem apsvērumiem, ir nolēmusi, ka pēc 10 % drošības atskaitījuma piemērošanas alumīnija ražošanas nozare būtu tiesīga saņemt vislielāko kompensāciju (EUR 17 par MWh), savukārt cinka un vara ražošanas nozarei saņemtu mazāku atbalstu (attiecīgi EUR 16 un EUR 9 par MWh). Iespējams, ka primārā alumīnija ražošanas nozarei ekonomikas krīze skāra vairāk nekā, piemēram, vara ražošanas nozarei, tomēr Vācijas iesniegtā informācija nav pietiekama, lai varētu saprast, kā tika noteiktas atšķirīgās atbalsta summas. Tajā pašā laikā daļa šīs informācijas acīmredzami pierāda, ka vislielākais atbalsta saņēmējs būtu saņēmis pārmērīgu kompensāciju⁽⁵⁵⁾. Tas, ka nav konkrēta skaidrojuma par atbalsta summām attiecībā uz cinku un varu, arī liek apšaubīt šādu summu efektivitāti oglekļa emisiju pārvirzes novēršanā šajās nozarēs.
- (98) Tāpēc, pamatojoties uz šiem apsvērumiem, Komisija secina, ka shēma nenodrošina kompensācijas ierobežošanu līdz nepieciešamajam minimumam.

⁽⁵³⁾ Piemēram, viena ieinteresētā persona – arodasociācija – ir norādījusi: tā kā vara ražošana ir mazāk energoietilpīga nekā alumīnija ražošana, bija atbilstoši piešķirt tikai pusi no kompensācijas (EUR 9 par MWh), ko piešķir par alumīniju (EUR 17 par MWh).

⁽⁵⁴⁾ Šķiet, ka tas ir noapaļots skaitlis, kura pamatā ir precīzāka vērtība, ko Vācija norādīja paziņošanas procedūras laikā, proti, 0,75 tonnas CO₂ par MWh.

⁽⁵⁵⁾ Kā norādīja [...], kas ir alumīnija ražotājs, tā netiešās CO₂ izmaksas 2009. gadā bija EUR [...] par MWh, kas ir ievērojami mazāk nekā atbalsta summa EUR 17 par MWh, kura saskaņā ar shēmu pienākas par alumīnija ražošanu.

Konkurences un tirdzniecības traucējumi un bilances kritērijs

- (99) Lai valsts atbalsts būtu saderīgs, no tā izrietošajiem konkurences un tirdzniecības traucējumiem jābūt ierobežotiem tā, lai kopējā bilance attiecībā uz kopīgo interešu mērķi būtu pozitīva.
- (100) Vācija apgalvo, ka shēma neizraisa būtiskus konkurences traucējumus un ka tāpēc kopējā bilance ir pozitīva. Pirmkārt, Vācija atsaucas uz shēmas mērķiem – atbalstīt Eiropas ražošanas nozares pamatpilāru, kā arī novērst oglekļa emisiju pārvirzi un nozares zinātnības zaudēšanu. Otrkārt, Vācija shēmu raksturo kā kompensāciju par ETS izraisītu trūkumu, lai atjaunotu godīgu konkurenci, nevis traucētu konkurenci.
- (101) Ieinteresētās personas ir apgalvojušas, ka, ja arī pastāvēja konkurences traucējumu risks iekšējā tirgū, tad tas bija ļoti mazs, jo shēma bija paredzēta, lai mazinātu kavēkļus Savienības ražotājiem to konkurencē ar ražotājiem ārpus Savienības. Tās arī apgalvoja, ka nozares iekšējai konkurencei netiktu nodarīts kaitējums, jo krāsaino metālu ražošanas nozare jau bija veikusi daudzus pasākumus, lai samazinātu CO₂ emisijas un palielinātu savu energoefektivitāti. Visbeidzot, ieinteresētās personas norāda, ka elektroenerģijas cenas visā ES/EEZ ir vienādas vai vismaz savstarpēji tuvinās, kas savukārt nozīmē to, ka Vācijas ražotājiem nebūtu jēgas pārcelt savas ražotnes uz citām ES/EEZ dalībvalstīm.
- (102) Tomēr Komisija uzskata: argumentu, ka shēma neizraisītu būtiskus konkurences traucējumus, bet gan nodrošinātu pozitīvu kopējo bilanci, nevar pieņemt. Šajā saistībā jāatgādina, ka Komisijai ir plaša rīcības brīvība jautājumos, uz kuriem attiecas LESD 107. panta 3. punkts.
- (103) Pirmkārt, atbalsta veids ir viens no vistraucējošākajiem atbalsta veidiem. Kā Pirmās instances tiesa ir nolēmusi spriedumā *Siemens* lietā, “uz darbības atbalstu, tas ir, atbalstu, kura mērķis ir atbrīvot uzņēmumu no izmaksām, ko tam parasti būtu jāsedz pašam saskaņā ar ierasto pārvaldes kārtību vai parastajām darbībām, principā neattiecas [LESD 107. panta 3. punkta] piemērošanas joma”, jo “šāds atbalsts principā kropļo konkurenci nozarēs, kurās tas tiek piešķirts, turklāt arī tas pats par sevi nevar sasniegt nevienu no [kopīgu interešu] mērķiem”⁽⁵⁶⁾.
- (104) Līdzīgi spriedumā lietā C-86/89 Itālija/Komisija Tiesa secināja, ka “attiecīgais atbalsts, kas piešķirts bez jebkādiem īpašiem nosacījumiem un vienīgi saskaņā ar izmantotajiem daudzumiem, būtu jāuzskata par attiecīgajam uzņēmuma piešķirtu darbības atbalstu, un kā tāds tas ir ietekmējis tirdzniecības apstākļus tiktāl, ka tas ir pretrunā kopīgām interesēm”⁽⁵⁷⁾.
- (105) Komisija ir arī ievērojusi šo pieeju, jo īpaši attiecībā uz subsīdijām alumīnija ražošanas nozares elektroenerģijas izmaksu segšanai⁽⁵⁸⁾.
- (106) Visas minētajās iepriekšējās lietās izteiktās bažas ir spēkā arī šajā lietā: atbalsts ir dotācija, ko izmaksā attiecīgajiem ražotājiem, lai samazinātu to elektroenerģijas izmaksas. Kā ir apstiprinājušas ieinteresētās personas, elektroenerģijas izmaksas ir vienas no galvenajām ražošanas izmaksām attiecīgajās nozarēs, uz kurām attiecas atbalsta shēma, un viens no galvenajiem ražošanas faktoriem, par kuriem konkurē ražotāji.
- (107) Turklāt atbalsts tiek piešķirts par katru patērēto MWh, un tādējādi tam ir tieša ietekme uz atbalsttiesīgo uzņēmumu konkurenci par katru to saražoto vienību, kas pārsniedz pirmo GWh. Atbalsts arī nav piesaistīts nevienam efektivitātes kritērijam. Visbeidzot, atbalsts pat nav saistīts ar tā saņēmēju faktiskajām CO₂ izmaksām, kas iekļautas elektroenerģijas cenās. Faktiski tas varētu mazināt stimulus saņēmējiem ražot energoefektīvāk.

⁽⁵⁶⁾ Spriedums lietā T-459/93 *Siemens*/Komisija (*Recueil* 1995, II-1675. lpp., 48. punkts).

⁽⁵⁷⁾ Spriedums lietā C-86/89 Itālija/Komisija (*Recueil* 1990, I-3891. lpp., 18. punkts). Sk. arī spriedumu lietā C-301/87 Francija/Komisija (*Recueil* 1990, I-307. lpp., 50. punkts).

⁽⁵⁸⁾ Sk. Komisijas 1985. gada 14. decembra Lēmumu 86/60/EEK par valsts atbalstu uzņēmumam Ludvigshāfenē, kurš ražo primāro alumīniju (OV L 72, 15.3.1986., 30. lpp.); Komisijas 2009. gada 19. novembra Lēmumu 2010/460/EK par valsts atbalstu C 38/A/04 (ex NN 58/04) un C 36/B/06 (ex NN 38/06), ko Itālija piešķirusi uzņēmumam *Alcoa Trasformazioni* (OV L 227, 28.8.2010., 62. lpp.); Komisijas 2011. gada 13. jūlija Lēmumu 2012/339/ES par valsts atbalstu SA.26117 – C 2/10 (ex NN 62/09), ko Grieķija piešķirusi *Aluminium of Greece SA* (OV L 166, 27.6.2012., 83. lpp.). Sk. arī spriedumu lietā SA.33624 (ex 2011/CP) par preferenciāliem elektroenerģijas piegādes tarifiem *ALRO Slatina S.A.* (OV C 268, 5.9.2012., 21. lpp.).

- (108) Turklāt Komisija nepiekrīt, ka atbalsta shēma netraucētu konkurenci Savienībā. Komisija norāda, ka, pirmkārt, jau bija ieviesti uzlabošanas pasākumi, piemēram, ES ETS kvotu piešķiršana bez maksas⁽⁵⁹⁾. Lai gan šis mehānisms nebija vērsts konkrēti uz netiešajām izmaksām, kas izriet no ETS, tas ir mazinājis Savienības ražošanas nozarei uzlikto slogu. Otrkārt, pastāv ļoti augsts risks, ka attiecīgais pasākums kaitētu konkurencei, jo tas tiek piešķirts *ad hoc* ārpus jebkādas saskaņotas sistēmas un tikai valsts līmenī un tāpēc ir izdevīgs tikai uzņēmumiem, kas nodibināti konkrētajā dalībvalstī.
- (109) Šajā ziņā nav jēgas Vācijas un dažu ieinteresēto personu argumentam, ka shēma nevar negatīvi ietekmēt konkurenci Savienībā, jo tā būtībā ir paredzēta, lai atjaunotu godīgu konkurenci ar konkurentiem ārpus Savienības. Atbalsts, ko piešķir tikai Vācijas ražotājiem, lai uzlabotu to konkurētspēju salīdzinājumā ar konkurentiem ārpus Savienības, tajā pašā laikā arī rada risku, ka šādi ražotāji būs izdevīgākā stāvoklī salīdzinājumā ar to konkurentiem Savienībā⁽⁶⁰⁾. To pierāda arī fakts, ka shēma paredz, ka atbalsta saņēmējiem atbalsts jāatmaksā gadījumā, ja tie slēdz savas ražotnes vai pārceļ tās uz valstīm ārpus Vācijas (nevis tad, ja tās pārceļ ārpus Savienības vai EEZ).
- (110) Tāpat nepārliecina arī apgalvojums, ka Vācijas krāsaino metālu ražotāji tik un tā nepārcels ražošanu uz citām ES/EEZ dalībvalstīm, jo elektroenerģijas cenas ir salīdzināmā līmenī. Par konkurences traucējumiem iekšējā tirgū spriež ne tikai pēc ražotņu pārcelšanas no vienas dalībvalsts uz citu. Konkurences traucējumi rodas jau tad, kad valsts atbalsts ļauj saglabāt ražošanas jaudu vienā dalībvalstī, jo tas netieši ietekmē arī ražošanas jaudas rentabilitāti citās dalībvalstīs. Vācija ir galvenā vieta ES dažiem no attiecīgajiem krāsaino metālu ražotājiem, bet ne vienīgā⁽⁶¹⁾, tāpēc atbalsts var traucēt konkurences apstākļus starp ražotājiem visā ES un EEZ. Vācija faktiski jau agrākajā paziņojumā par shēmu bija uzsvērusi, ka Vācijas ražotāji atrodas neizdevīgā situācijā arī salīdzinājumā ar konkurentiem citās dalībvalstīs.
- (111) Turklāt Komisija saskata risku, ka konkrētā veida shēma izraisītu sacensību starp dalībvalstīm par subsīdijām jeb situāciju, kurā konkurence iekšējā tirgū tiktu būtiski traucēta atkarībā no budžeta resursu pieejamības dažādajās dalībvalstīs. Šajā gadījumā šāds risks ir īpaši būtisks, ņemot vērā, ka 2009. gadā nebija saskaņotas sistēmas, kas paredz nosacījumus, kuri jāievēro visām dalībvalstīm.
- (112) Attiecīgi, pat ja ir atzīts kopīgu interešu mērķis, piemēram, mērķis vides jomā novērst oglekļa emisiju pārvirzi, ir ļoti būtiski, lai jebkāda atbalsta traucējošā ietekme tiktu samazināta līdz minimumam un lai tiktu saglabāti vienlīdzīgi konkurences apstākļi visiem tirgus dalībniekiem iekšējā tirgū.
- (113) Viens no īpašajiem mērķiem, kas tika izvirzīti, pieņemot ETS pamatnostādnes (papildus oglekļa emisiju pārvirzes novēršanai un ETS efektivitātes saglabāšanai), patiešām bija līdz minimumam samazināt traucējumus iekšējā tirgū⁽⁶²⁾. Šādi traucējumi var rasties ne tikai tautsaimniecības nozaru ietvaros, bet arī starp nozarēm, proti, ja dalībvalsts nolemj piešķirt atbalstu dažām nozarēm, bet citām – ne, neatbalstītajām nozarēm var nākties uzņemties smagāku slogu, ņemot vērā dalībvalsts emisiju samazināšanas mērķus. Tomēr, kā konstatēts 48. apsvērumā, uz Vācijas shēmu neattiecas ETS pamatnostādņu piemērošanas joma. Minētās pamatnostādnes attiecas tikai uz trešo ETS tirdzniecības periodu.
- (114) Komisija arī norāda, ka atbalsta shēma var nelabvēlīgi ietekmēt tirdzniecības apstākļus ievērojamā apjomā, tomēr tās pozitīvā ietekme ir neskaidra. Ņemot vērā 63. apsvērumu un turpmākos apsvērumus, Vācija jo īpaši nav pārliecinoši konstatējusi, ka paziņotā shēma bija atbilstīga un nepieciešama.

⁽⁵⁹⁾ Saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 10. pantu par otro ETS tirdzniecības periodu "dalībvalstis piešķir vismaz 90 % no kvotām bez maksas".

⁽⁶⁰⁾ Sal. ar spriedumu lietā C-301/87 Francija/Komisija (*Recueil* 1990, I-307. lpp., 50. punkts).

⁽⁶¹⁾ Vācija, Spānija, Francija un Itālija bija četras vadošās alumīnija ražotājas ES dalībvalstis 2009. gadā. Vislielākās primārā alumīnija ražotājas 2009. gadā bija Francija, Spānija, Nīderlande un Vācija (Vācija gan bija galvenā ražotāja no 2000. gada līdz 2008. gadam). Vara ražošanā 2009. gadā dominēja Vācija un Polija, no tām atpalielot Spānijai, Luksemburgas provincei Beļģijā un Skandināvijas valstīm. Vislielākās cinka ražotājvalstis ir Spānija, Somija un Nīderlande. Sk. ECORYS, *Competitiveness of the EU Non-Ferrous Metals Industries*, 2011. gada 5. aprīlis, http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/metals-minerals/files/fn97624_nfm_final_report_5_april_en.pdf, 43. lpp. un turpmākās lpp.

⁽⁶²⁾ Sk. ietekmes novērtējuma ziņojumu, 48. zemsvītras piezīmi, 22. lpp.

- (115) Tāpēc Komisija uzskata, ka paziņotās shēmas kopējā bilance nav pozitīva, jo shēma var izraisīt nopietnus konkurences traucējumus iekšējā krāsaino metālu tirgū, savukārt shēmas pozitīvā ietekme nav pārliecinoši konstatēta.

Secinājums par oglekļa emisiju pārvirzes novēršanu

- (116) Komisija uzskata, ka konkrētā shēma nav nepieciešams un atbilstīgs līdzeklis līdzsvarotai oglekļa emisiju pārvirzes novēršanai un ka tā jebkādā apjomā var nelabvēlīgi ietekmēt tirdzniecības apstākļus tiktāl, ka tas ir pretrunā kopīgām interesēm. Pamatojoties uz minēto, shēmu nevar atzīt par saderīgu ar iekšējo tirgu.
- (117) Pat ja Vācija būtu pārveidojusi shēmu, lai kļiedētu Komisijas šaubas par samērīgumu, grozot vai mainot atbalsta aprēķina metodi, kā tā bija piedāvājusi darīt, tas nemainītu Komisijas novērtējumu par attiecīgā pasākuma nepieciešamības un atbilstības trūkumu un par konkurences traucējumiem Savienības iekšienē. Oglekļa emisiju pārvirzes risks attiecībā uz 2009. gadu nav konstatēts, un shēmas ietekme uz konkurenci tik un tā būtu negatīva.

6.3.3.2. Darbvieta zaudēšanas novēršana

- (118) Vācija arī uzsvēra vajadzību novērst darbvieta zaudēšanu Vācijā, kas notiktu gan krāsaino metālu ražošanas nozarē, gan tai pakārtotajās nozarēs, ja krāsaino metālu ražotāji samazinātu jaudu vai pat pārceļtu savas ražotnes uz trešām valstīm.
- (119) Lēmumā sākt procedūru Komisija izteica šaubas, vai ražošanas pārcelšanas novēršanu nolūkā aizsargāt nodarbinātību pašu par sevi var uzskatīt par kopīgu interešu mērķi. Jebkurā gadījumā Komisija apšaubīja Vācijas apgalvojumu, ka krāsaino metālu ražošanas nozare bija pakļauta ārējam satricinājumam un ka šis notikums jāuzskata par tirgus nepilnību, kas, savukārt, izraisītu darbvieta zaudēšanu. Komisijai arī bija šaubas, vai darbības atbalsts uzņēmumu pārcelšanas novēršanai ir vismazāk traucējošais instruments darbvieta saglabāšanai, jo pasākumi, kas paredzēti stāvokļa uzlabošanai darba tirgū, parasti ir ilgtspējīgi pasākumi, tādi kā darbinieku izglītošana un apmācība vai atvieglota piekļuve kapitālam jaunu ieguldījumu veikšanai ⁽⁶³⁾.
- (120) Ieinteresētās personas ir apgalvojušas, ka apdraudējums nepārtrauktai krāsaino metālu ražošanai Eiropā, ko radīja gan finanšu un ekonomikas krīze 2008. gadā, gan netiešās CO₂ izmaksas, bija reāls.
- (121) Komisija atgādina, ka ne tās lēmumu pieņemšanas praksē, ne Savienības tiesu judikatūrā līdz šim nav bijis gadījumu, kad iespējams risks, ka ražošana varētu tikt pārcelta uz valstīm ārpus Savienības, kā tāds ir ticis atzīts par pamatojumu valsts atbalsta piešķiršanai ⁽⁶⁴⁾. Ņemot vērā, ka Vācija nav norādījusi nekādu pārliecinošu pamatojumu, Komisija uzskata, ka tai nav nepieciešams atkāpties no savas lēmumu pieņemšanas prakses.
- (122) Pat ja šādu mērķi atzītu, Komisija uzskata, ka pārējie saderības nosacījumi nav izpildīti. Pasākums ir saderīgs ar iekšējo tirgu tikai tad, ja ir pierādīts, ka tas acīmredzami stimulē atbalsta saņēmējus mainīt to darbību atbilstoši vēlamajam rezultātam.
- (123) Tomēr, kā jau izklāstīts 87. apsvērumā un turpmākajos apsvērumos, ņemot vērā īso laikposmu, par kādu atbalstu bija paredzēts piešķirt (mazāk nekā seši mēneši), un rūpniecības iespējamās strukturālās problēmas, Komisija uzskata, ka nav pierādīts, kā atbalsta pasākums ietekmētu atbalsta saņēmēju darbību.
- (124) Turklāt jebkuram valsts atbalstam jābūt ierobežotam līdz minimālajai summai, kas nepieciešama kopīgu interešu mērķa sasniegšanai. Tas nozīmē, ka konkrētajā gadījumā paziņotajai shēmai būtu jānodrošina, ka atbalsts ir ierobežots līdz summai, kas nepieciešama, lai novērstu darbvieta zaudēšanu.

⁽⁶³⁾ OVC 111, 9.4.2011., 22. lpp., 77. apsvēruma un turpmākie apsvērumi.

⁽⁶⁴⁾ Komisijas 2007. gada 20. novembra Lēmums 2008/408/EK par valsts atbalstu C 36/A/06 (ex NN 38/06), ko Itālija sniegusi uzņēmumiem ThyssenKrupp, Cementir un Nuova Terni Industrie Chimiche (OV L 144, 4.6.2008., 37. lpp., 145. punkts). Sk. arī Lēmuma 2010/460/EK 244. apsvērumu.

- (125) Paziņotā shēma tika atzīta par nesamērīgu oglekļa emisiju pārvirzes novēršanā, jo tajā nebija ietverti būtiski pasākumi aizsardzībai pret pārmērīgu kompensāciju (sk. 93. apsvērumu un turpmākos apsvērumus). Šis secinājums ir piemērojams arī šajā gadījumā, ņemot vērā, ka oglekļa emisiju pārvirzes novēršanā un darbvietu zaudēšanas novēršanā vienojošais elements ir ražošanas jaudas saglabāšana. Ja pastāv pārmērīga kompensācija attiecībā uz pirmo mērķi (jo atbalsts ir nesamērīgs ražošanas jaudas saglabāšanā), pārmērīga kompensācija būs arī attiecībā uz otro mērķi.
- (126) Jebkurā gadījumā 99. apsvērumā un turpmākajos apsvērumos izklāstītie iemesli, kāpēc shēmas kopējā bilance ir negatīva attiecībā uz oglekļa emisiju pārvirzes novēršanu, pastāv arī šajā gadījumā, proti, darbības atbalsts tādu kārtējo izmaksu segšanai, kas uzņēmumam parasti būtu jāsedz, ir ļoti traucējošs un principā nevar būt pamatots neatkarīgi no tā, kāds ir konkrētais kopīgo interešu mērķis, ko ar atbalstu iecerēts sasniegt (tas ir, darbvietu zaudēšanas novēršana oglekļa emisiju pārvirzes novēršanas vietā). Šo analīzi apstiprina arī fakts, ka atbalsts būtu bijis piešķirts *ad hoc* un ārpus jebkādas saskaņotas sistēmas piemērošanas jomas. Shēmas apstiprināšanas gadījumā tā būtu varējusi izraisīt darbvietu zaudēšanu citās dalībvalstīs, tādējādi izraisot sacensību par subsidijām Savienībā.

7. SECINĀJUMS

- (127) Komisija, pamatojoties uz šiem apsvērumiem, secina, ka paziņoto shēmu nevar atzīt par saderīgu ar iekšējo tirgu.
- (128) Tā kā atbalsts nav izmaksāts, nav vajadzības pieprasīt tā atgūšanu,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Valsts atbalsts, ko Vācija plāno īstenot atbilstoši paziņotajiem 2009. gada 6. augusta Administratīvajiem noteikumiem par atbalstu krāsaino metālu ražošanai, nav saderīgs ar iekšējo tirgu.

Attiecīgi atbalstu nedrīkst īstenot.

2. pants

Vācija informē Komisiju par pasākumiem, kas veikti šā lēmuma izpildei, divu mēnešu laikā no tā paziņošanas.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts Vācijas Federatīvajai Republikai.

Briselē, 2013. gada 17. jūlijā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētāja vietnieks
Joaquín ALMUNIA